

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (B. Bîrca)

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței
Judecători

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de Firma de Producție și Comerț „Sipuș” Societate cu Răspundere Limitată împotriva încheierii din 02 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată la examinarea contestației depuse de Firma de Producție și Comerț „Sipuș” Societate cu Răspundere Limitată împotriva tabelului definitiv al creanțelor al Societății cu Răspundere Limitată „Beruf-Auto” în procedură accelerată de restructurare, în partea neadmiterii spre validare a penalității în sumă de 68972, 85 lei,

c o n s t a t ă :

La data de 08 septembrie 2015, debitorul SRL „Beruf-Auto” a depus în instanța de insolabilitate cerere privind intentarea procedurii accelerate de restructurare, în privința societății, invocînd incapacitatea de plată.

Prin hotărîrea din 14 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea SRL „Beruf-Auto” privind intentarea procedurii accelerate de restructurare și s-a intentat procedura accelerată de restructurare în privința SRL „Beruf Auto”, IDNO 1003600052131, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina, nr. 49/3, of. 23; s-a instituit perioada de observație; s-a desemnat administrator provizoriu Andrei Botnari, deținătorul autorizației nr. 80 din 14 ianuarie 2015; s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 29 octombrie 2015 ora 14.00; s-a stabilit ședința de votare a planului procedurii accelerate de restructurare pentru data 02 noiembrie 2015 ora 14.00.

La data de 15 octombrie 2015, FPC „Sipuș” SRL a depus o cerere de validare a creanței în sumă de 159554,00 lei, constituită din datoria în mărime de 90581,15 lei și penalitatea în mărime de 68972,85 lei, care a fost admisă spre validare ca creanță chirografară de rangul V de către administratorul provizoriu doar în suma de 90581,15 lei, ce constituie datoria.

La data de 30 octombrie 2015, FPC „Sipuș” SRL a contestat tabelul definitiv în partea neincluserii spre validare a penalității în suma de 68972,85 lei.

În susținerea contestației, creditorul a invocat prevederile art. 142 alin. (7) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, motivând că pct. 6.2 al contractului de locațiune nr. 3 din 11 februarie 2014 prevede achitarea penalității în sumă de 1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, administratorul provizoriu urma să introducă în tabel penalitatea solicitată, ca creanță chirografară de rang inferior.

Prin încheierea din 02 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins contestația depusă de FPC „Sipuș” SRL împotriva tabelului definitiv al creanțelor al SRL „Beruf-Auto” în procedură accelerată de restructurare, în partea neadmiterii spre validare a penalității în sumă de 68972, 85 lei ca creanță chirografară de rang inferior.

La data de 12 noiembrie 2015, FPC „Sipuș” SRL a declarat recurs împotriva încheierii din 02 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea încheierii.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea instanței de insolvență este neîntemeiată și pasibilă de casare. Or, creanțele înaintate spre validare corespund tuturor exigențelor legale, fiind certe și exigibile.

Consideră că, odată ce a validat creanța în mărime de 90581,15 lei, urma să țină cont și de accesoriul acesteia - penalitatea, care a fost prin acordul părților inserată în pct.6.2 al Contractului de locațiune nr. 3 din 11 februarie 2014.

Sușține că, clauza penală are caracter accesoriu, dat fiind că existența ei este justificată de existența unei obligații principale. Ca urmare, recunoașterea obligației principale atrage obligativitatea compensării prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației principale, pentru executarea ei cu întârziere sau necorespunzătoare.

Conform art. 43 alin.(2) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, amenzile, penalitățile și alte sancțiuni financiare (pecuniare), precum și cele cauzate de neexecutarea obligațiilor sau din executarea lor necorespunzătoare constituie creanțele chirografare de rang inferior clasa b).

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) a Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat încheierea la data de 01 noiembrie 2015, iar recursul a fost declarat de FPC „Sipuș” SRL la data de 12 noiembrie 2015, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Analizând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de FPC „Sipuș” SRL neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza

dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

Conform art. 35 alin. (4) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, administratorul insolvenței expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvent.

Conform art. 140 alin. (3) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Conform art. 141 alin. (1)-(3) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Conform art. 142 alin. (7) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, o creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat pînă la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Conform art. 144 alin. (1), (4) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuție intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art. 152.

În conformitate cu art. 356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolvență, în conformitate cu art. 355-356 Cod de procedură civilă, fiind investită cu judecarea pricinii în speță, conform temeiurilor și obiectul contestației, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de FPC „Sipuș” SRL împotriva

tabelului definitiv al creanțelor al SRL „Beruf-Auto” în procedură accelerată de restructurare, în partea neadmiterii spre validare a penalității în sumă de 68972, 85 lei ca creanță chirografară de rang inferior.

Din materialele pricinii rezultă că prin hotărârea din 14 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea SRL „Beruf-Auto” și s-a intentat procedura accelerată de restructurare în privința SRL „Beruf Auto”, IDNO 1003600052131; s-a desemnat administrator provizoriu Andrei Botnari, deținătorul autorizației nr. 80 din 14 ianuarie 2015; s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 29 octombrie 2015 ora 14.00; s-a stabilit ședința de votare a planului procedurii accelerate de restructurare pentru data 02 noiembrie 2015 ora 14.00 (f.d.3-4).

La data de 15 octombrie 2015, FPC „Sipuș” SRL a depus o cerere de validare a creanței în sumă de 159554,00 lei, constituită din datoria în mărime de 90581,15 lei și penalitatea în mărime de 68972,85 lei (f.d.6-7).

La data de 30 octombrie 2015, FPC „Sipuș” SRL, nefiind de acord cu validarea creanței doar în suma de 90581,15 lei, a contestat tabelul definitiv în partea neincluserii spre validare a penalității în suma de 68972,85 lei (f.d.25-26).

La caz, Colegiul relievă că FPC „Sipuș” SRL a solicitat încasarea penalității în sumă de 68972,85 lei, constituită din penalitatea în mărime de 44213, 84 lei pentru perioada de 21 ianuarie 2015-18 februarie 2015 și penalitatea în mărime de 24759, 00 lei, pentru perioada de 180 zile, enumerând cu 20 februarie 2015, rezultând din pct. 6.2 al contractului de locațiune nr. 3 din 11 februarie 2014, încheiat între FPC „Sipuș” SRL și SRL „Beruf-Auto”.

Conform art. 268 lit. a) Cod civil, se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității.

Conform art. 624 alin.(1) Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Conform art. 630 Cod civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Nu se admite reducerea penalității în cazul în care aceasta a fost plătită.

În speță, penalitatea, conform pct. 6.2 al contractului de locațiune, a fost stabilită în mărime de 1% din suma plății neachitate pentru fiecare zi de întârziere (f.d.8 verso).

În contextul celor enunțate supra, Colegiul apreciază ca fiind justă constatarea instanței de insolvență precum că la examinarea contestației s-a stabilit existența unui litigiu de drept, în condițiile când FPC „Sipuș” SRL solicită și încasarea penalității de întârziere.

Astfel, temeinicia pretenției privind încasarea penalității de întârziere, urmează a fi examinată în coroborare cu prevederile art. 268 lit. a) Cod civil, art. 624 alin.(1) Cod civil, art. 630 Cod civil.

Cu referire la argumentul recurentului precum că în contextul prevederilor art. 142 alin.(7) al Legii insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, creanța se înscrie în tabel luându-se în considerare atât suma datorată efectiv, cât și dobânda corespunzătoare sau penalitatea, Colegiul remarcă că această normă este aplicabilă în cazul confirmării sumelor pretinse, pe când, la speță, suma penalității este litigioasă, rezultând din perioada de timp pentru care se solicită aceasta.

Colegiul decelează că administratorul insolvenței în cadrul ședinței de judecată a instanței de insolvență, pe lângă prevederile art. 268 Cod civil, a invocat și posibilitatea aplicării prevederilor art. 630 Cod civil - reducerea clauzei penale, ceea ce suplimentar confirmă existența unui litigiu de drept asupra penalității pretinse de FPC „Sipuș” SRL.

În atare circumstanțe, Colegiul apreciază ca justă concluzia instanței de insolvență privind respingerea contestației depuse de FPC „Sipuș” SRL împotriva tabelului definitiv al creanțelor al SRL „Beruf-Auto” în procedură accelerată de restructurare, în partea neadmiterii spre validare a penalității în sumă de 68972,85 lei ca creanță chirografară de rang inferior.

Mai mult, Colegiul ia în considerare și faptul că însăși creditorul FPC „Sipuș” SRL, indică în cererea sa de validare a creanței precum că în procedura judecătorească Centru, mun.Chișinău se află un litigiu la cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Sipuș” SRL împotriva SRL „Beruf-Auto” cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră relevantă poziția instanței de insolvență, conform căreia i se explică FPC „Sipuș” SRL dreptul de a relua procesul pendinte întru confirmarea pretinsei penalități de întârziere.

Colegiul precizează că prin respingerea contestației depuse de FPC „Sipuș” SRL în partea neadmiterii spre validare a penalității în sumă de 68972, 85 lei, creditorului nu i se îngreșează accesul la justiție, garantat de art. 20 al Constituției RM și art. 5 Cod de procedură civilă, în condițiile când acesta beneficiază de dreptul de a-și invoca pretențiile în procedură contencioasă.

Argumentele FPC „Sipuș” SRL invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii recurate și urmează a fi respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolvență contestată este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu aplicarea și interpretarea corectă a acestora în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii din 02 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 428, art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Firma de Producție și Comerț „Sipuș” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține încheierea din 02 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată la examinarea contestației depuse de Firma de Producție și Comerț „Sipuș” Societate cu Răspundere Limitată împotriva tabelului definitiv al creanțelor al Societății cu Răspundere Limitată „Beruf-Auto” în procedură accelerată de restructurare, în partea neadmiterii spre validare a penalității în sumă de 68972, 85 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală